

49 och snart vuxen

Så är jag 49 år.

Jag tittar ut över mina ägor för det är så det känns faktiskt!
Allt jag har, allt jag äger har jag själv åstadkommit.

Igår när jag satt på tunnelbanan var det en familj som pratade franska och jag frågade dom på franska om dom var här på semester?

Dom blev jättesnopna att det fanns någon som pratade franska.

Dom kom ifrån bergen och ville se Stockholms skärgård.

Dom älskade Stockholm. Tyckte staden var så magnifikt vacker.
Och det är den!

På ytan.

Ändå när jag går på vissa ställen kommer jag på mig själv med att gå och le på grund av minnen jag har.

Jag tror faktiskt att jag sprungit på alla kullerstenar som finns i Gamla stan.

Inte blir jag yngre heller utan nu har tidmätaren påbörjat sin nedräkning.

Jag ser barnen springa omkring och ibland får jag glädjeraus, ibland fylls mina ögon med tårar.

Så mycket jag önskat jag förstod tidigare men det är ju just det som kallas att bli vuxen!

Eller?

Ett år till sen blir jag 50 år och jag öppnar mina armar och välkomnar det faktiskt !

Text och foto: Minna